

Καλαμάτα, 31-5-2017:

Η ΣΑΕΠΣ του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου θυμάται.....



*ἄθλα γὰρ εἶς κείται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες ἄριστοι
πολιτεύουσιν (Θουκ. Π 46, 1, ρητό του Περικλέους)*

Αφιέρωμα στη Μνήμη του Μανώλη Γλέζου

Την Τετάρτη, 31 Μαΐου 2017 και ώρα 19.30, στο Αμφιθέατρο της Σχολής Ανθρωπιστικών Επιστημών και Πολιτισμικών Σπουδών (ΣΑΕΠΣ) «Νικόλαος Πολίτης» της Καλαμάτας, έλαβε χώρα η τελετή για την αναγόρευση του πρόσφατα εκλιπόντος (30.03.2020) Μανώλη Γλέζου σε επίτιμο διδάκτορα του Τμήματος Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Διαχείρισης Πολιτισμικών Αγαθών (Τ.Ι.Α.Δ.Π.Α.). Ημέρα σημαδιακή για τη ζωή του και για τη χώρα, όπως διαφαίνεται από το αίτημα του συναδέλφου, Αν. Καθηγητή Θανάση Χρήστου, προς τον τότε Πρόεδρο του Τμήματος, Αν. Καθηγητή Ν. Ζαχαριά, και τα μέλη της Γ.Σ. (7^η Γ.Σ., 15.02.2017):

«Παρακαλώ, όπως εγκρίνετε στο πλαίσιο της επικείμενης ΓΣ του Τμήματος την απονομή του τίτλου του Επίτιμου Διδάκτορα στον πρώτο Αντιστασιακό της Ευρώπης εναντίον του Ναζισμού, που κατέβασε τη σβάστικα από την Ακρόπολη (31.5.1941), Μανώλη Γλέζο, την Τετάρτη 31 Μαΐου ε. έ. στο Αμφιθέατρο της Σχολής μας».



Η τελετή αναγόρευσης έλαβε χώρα στο κατάμεστο Αμφιθέατρο της Σχολής και μέσα σε κλίμα βαθειάς συγκίνησης, με τελετάρχη την Επίκουρο Καθηγήτρια του Τμήματος Φιλολογίας, κα Σοφία Καπετανάκη, και την εξής ακολουθία:

Χαιρετισμός από τον Κοσμήτορα της Σχολής Ανθρωπιστικών Επιστημών και Πολιτισμικών Σπουδών Καθηγητή κ. Αλέξιο Σαββίδη

Προσφώνηση από τον Αντιπρότανη του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου Καθηγητή κ. Γιώργο Ανδρειωμένο

Χαιρετισμός από τον Πρόεδρο του Τμήματος Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Διαχείρισης Πολιτισμικών Αγαθών, Αναπληρωτή Καθηγητή κ. Νικόλαο Ζαχαριά

Χαιρετισμός από τον Πρόεδρο του Τμήματος Φιλολογίας, Αναπληρωτή Καθηγητή κ. Βασίλειο Κωνσταντινόπουλο

Laudatio Academica του τιμωμένου από τον Αναπληρωτή Καθηγητή Νεότερης και Σύγχρονης Ιστορίας του Τμήματος Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Διαχείρισης Πολιτισμικών Αγαθών, κ. Θανάση Χρήστου

Προβολή ομόλογου με τον τιμώμενο ιστορικού ντοκομανταίρ

Ανάγνωση της απόφασης του Τμήματος για την αναγόρευση του κυρίου Μανώλη Γλέζου σε Επίτιμο Διδάκτορα από τον Αντιπρύτανη του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Περιένδυση του τιμωμένου με την τήβεννο του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου από τον Αντιπρύτανη του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Ομιλία του τιμωμένου για τη συμβολή του στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο

Λίγα λόγια για τον Μανώλη Γλέζο και τον τόπο καταγωγής του, σχεδόν τρία χρόνια μετά.....

*«Χωριό μου ωραίο Απείραθος, με τσι ωραίοι τόποι
γιάντα απόμεινες φτωχό και φεύγουν κι οι αθρώποι;*

Απεραθίτικο κοτσάκι (= αυτοτελές οκτασύλλαβο δίστιχο)



Ο Μανώλης Γλέζος γεννήθηκε το 1922 στον πλέον ξακουστό τόπο της Νάξου, την ορεινή Απείρανθο, που πολύ αγάπησε μέχρι το τέλος της ζωής του. Το παραδοσιακό αυτό και πανέμορφο διατηρητέο χωριό με την πλούσια υλική και άυλη πολιτιστική του κληρονομιά, φημισμένο για την λαϊκή του παράδοση, γέννησε ανθρώπους με ελεύθερο πνεύμα, αγέρωχους και αγωνιστές, με προεξάρχοντα τον τιμώμενο, αλλά και πολλούς λογίους, όπως ο λαογράφος Δημήτριος Β. Οικονομίδης, Καθηγητής στο ΕΚΠΑ, με πολύχρονη θητεία στο Λαογραφικό Αρχείο της Ακαδημίας Αθηνών, ο Βασίλειος Σφυρόερας, Καθηγητής της Νεότερης Ιστορίας στο ΕΚΠΑ, η Διαλεκτή Ζευγώλη, λαογράφος και ποιήτρια, ο Αντώνιος Κατσουρός, έγκριτος φιλόλογος, και πολλοί άλλοι.

«Όποια εποχή και νάναι, στ' Απεράθου όμορφα 'ναι»

Απεραθίτικο κοτσάκι



Γεωλογικό Μουσείο Απειράνθου

Ο μικρός αυτός και δύσβατος τόπος που λέγεται Απείρανθος, έχει να επιδείξει 12 μουσεία, γεγονός που θα πρέπει να αποδοθεί στην ευαισθησία των Απεραθιτών για την προστασία και προβολή της πλούσιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς τους. Ένα από αυτά, το **Γεωλογικό Μουσείο της Απειράνθου**, ιδρύθηκε το 1966 από τον Μανώλη Γλέζο, επίτιμο διδάκτορα γεωλογίας, για να κλείσει το 1967 και να ξαναλειτουργήσει δέκα χρόνια αργότερα. Εκτίθενται 2000 δείγματα ορυκτών πετρωμάτων, μεταλλευμάτων και παλαιοντολογικών ευρημάτων από τη Νάξο, άλλα νησιά και διάφορα μέρη του κόσμου, μέρος των οποίων συνέλεξε ο ίδιος ο τιμώμενος στα χρόνια της εξορίας του. Σε ειδική αίθουσα υπάρχουν σημαντικά στοιχεία για την ιστορία των μεταλλείων σμύριδας της Νάξου. Το μουσείο διαθέτει επίσης πλούσια συλλογή μαρμάρων από όλη την Ελλάδα και ειδικότερα από την περιοχή της Απειράνθου, καθώς και βιβλιοθήκη με χάρτες και βιβλία γεωλογικού περιεχομένου.

Δυστυχώς, εγώ προσωπικά, δεν μπόρεσα να παρευρεθώ στην Τελετή Αναγόρευσης του Μανώλη Γλέζου, διότι έλειπα σε συνέδριο. Είχα όμως την τύχη να τον γνωρίσω το 2002, στη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου της Φραγκφούρτης, όταν τιμώμενη χώρα ήταν η Ελλάδα. Μέσα σε ένα κατάμεστο αμφιθέατρο και σε κλίμα τεταμένο, ο Μανώλης Γλέζος κατόρθωσε με τον γνωστό νηφάλιο τρόπο του να αναφερθεί στο τότε φλέγον και ιδιαίτερα επίκαιρο ζήτημα των αποζημιώσεων του Διστόμου και να διευθύνει στη συνέχεια με τρόπο ειρηνικό την έντονη συζήτηση που ακολούθησε.

Τέλος, αξίζει να αναφερθεί πως ο πρώτος διδακτορικός τίτλος που απονεμήθηκε στο αυτονομημένο πλέον Τμήμα μας, με τη συμμετοχή της αείμνηστης Βάσως Πέννα και της συναδέλφου του Τμήματος Φιλολογίας, Σοφίας Καπετανάκη, έχει ως θέμα του τη Νάξο (Καλαμάτα 2013). Πρόκειται για το διδακτορικό του Αθανασίου Κωτσάκη, Ναξιώτη από την μεριά της μητέρας του, με τίτλο *Έλληνες Ορθόδοξοι και Λατίνοι στη Νάξο (13^{ος}-19^{ος} αιώνες). Ιστορικοπολιτισμική προσέγγιση των σχέσεων των δύο κοινοτήτων με έμφαση στη μαρτυρία των υλικών καταλοίπων* (Πρόλογος Αλέξιος Γ.Κ. Σαββίδης, Ηρόδοτος 2017). Τον κ. Κωτσάκη μου τον συνέστησε το 2008 ο Απεραθίτης φίλος Κώστας Κατσουρός, συγγενής του εκλιπόντος, αναγνωρίζοντας το επιστημονικό μου ενδιαφέρον και την αγάπη μου για το νησί, που πάει πίσω στα φοιτητικά μου χρόνια (συμμετοχή μου σε ανασκαφή του ΕΚΠΑ στο Σαγκρί).

ΙΩΑΝΝΑ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΣ Τ.Ι.Α.Δ.Π.Α.

*Ακολουθούν τα κείμενα τριών συναδέλφων, αφιερωμένα στη μνήμη του
Μανώλη Γλέζου:*

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΚΟΣΜΗΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΑΛΕΞΙΟΥ Γ.Κ. ΣΑΒΒΙΔΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΜΑΝΩΛΗ ΓΛΕΖΟΥ (31.5.2017)

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητοί μας φοιτητές,

υπάρχουν συχνά τιμητικές διακρίσεις που απονέμονται σε ανθρώπους που ερεύνησαν και έγραψαν για την Ιστορία. Και πολύ ορθά. Όμως, πόσο σημαντικότερο είναι όταν λαμβάνουν χώρα τιμητικές εκδηλώσεις για τους ανθρώπους που «έγραψαν» οι ίδιοι την Ιστορία, που αποτελούν ζωντανά παραδείγματα της ιστορικής εξέλιξης μέσω των δικών τους παρεμβάσεων, της δικής του δράσης, του δικού τους «αποτυπώματος».

Ένας από τους επιφανέστερους συμπατριώτες μας, που ανήκει στην επίζηλη δεύτερη αυτή κατηγορία, τιμάται σήμερα από το Πανεπιστήμιό μας με τον τίτλο του επίτιμου διδάκτορα του Τμήματος Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Διαχείρισης Πολιτισμικών Αγαθών της Σχολής μας, στην Καλαμάτα.

Ένας Άνθρωπος με Άλφα Κεφαλαίο, που γεννήθηκε τη χρονιά της Μικρασιατικής Καταστροφής και έχει βιώσει «στο πετσί του», όπως λέει ο λαός μας, τις ιστορικές τύχες της χώρας μας, μέσα σ' έναν σχεδόν αιώνα. Κι όμως, αν ρωτήσει κάποιος, πολλούς από αυτούς που είχαν την τύχη να τον γνωρίσουν και να τον συναναστραφούν, θα διαπιστώσει ότι οι γενικές εντυπώσεις συντείνουν στην εικόνα ενός «αιώνιου εφήβου», με νεανική εγρήγορση, αποθέματα αντοχής, και ψυχικού μεγαλείου, ανεξάντλητα.

Σαν σήμερα ακριβώς, πριν από 76 ολόκληρα χρόνια, ο Μανώλης Γλέζος μαζί με τον αείμνηστο, από το 2011, ομήλικό του Απόστολο Σάντα (1941-2011) έγραψαν το έπος της αποκαθήλωσης της σβάστικας από την Ακρόπολη, το βράδυ της 30ής προς 31^η Μαΐου 1941, στην απίστευτη για το κατόρθωμα αυτό ηλικία των 19 ετών! Το τονίζω αυτό ιδιαίτερα μέσα στην αίθουσα αυτή, όπου βρίσκονται πολλοί φοιτητές μας, αρκετοί ανάμεσά τους δεκαεννιάρηδες! ... Αναλογιστείτε το αυτό για λίγο ακόμα, αγαπητά μας παιδιά ...

Το 1959, τη χρονιά που ο Μανώλης Γλέζος δικαζόταν με στελέχη του ΚΚΕ για κατασκοπεία από το Τακτικό Στρατοδικείο Αθηνών, στη Σοβιετική Ένωση κυκλοφορούσε έγχρωμο γραμματόσημο με την μορφή του στο κέντρο και εκατέρωθέν του απεικονίσεις της Ακρόπολης και κλαδιού ελιάς (υπάρχει στο διαδίκτυο) και τα εξής λόγια: *snobodu geroyu grečeskogo naroda Manolisu Glezosu* (=εικόνα του ήρωα του ελληνικού λαού Μανώλη Γλέζου).

Τέσσερα χρόνια αργότερα, το 1963, ο Γλέζος θα τιμηθεί στην Σοβιετική Ένωση και με το χρυσό βραβείο «Λένιν» για την Ειρήνη, αλλά, κυρίες και κύριοι, τα βραβεία, οι τιμητικές διακρίσεις, οι αναγνωρίσεις του έργου και της προσφοράς του δεν μετρώνται, δεν χωρούν στα στενά χρονικά όρια ενός τιμητικού χαιρετισμού.

Στα φοιτητικά μου χρόνια στη Φιλοσοφική Σχολή της Αθήνας στα μέσα της δεκαετίας του '70, είχα διαπιστώσει ότι βιβλία του Μανώλη Γλέζου που πρωτοκυκλοφορούσαν εκείνη ακριβώς την περίοδο, διαβάζονταν από τους φοιτητές: βιβλία όπως «*Από τη δικτατορία στη δημοκρατία*» και «*Η ιστορία του βιβλίου*» (και τα δύο του 1974), καθώς και «*Το φαινόμενο της αλλοτρίωσης στη γλώσσα*» (του 1977). Αντίστοιχη πρόσβαση σε διαφορετικό φοιτητικό κοινό είχαν και άλλα του βιβλία με κύριο άξονα το διηνεκές ενδιαφέρον του για την μελέτη και προστασία του περιβάλλοντος. Γι' αυτό, είναι απόλυτα φυσιολογικό να έχει κατ' επανάληψη τιμηθεί για το πολυσχιδές έργο του από πανεπιστημιακά κ.ά. ιδρύματα της χώρας, όπως για παράδειγμα με επιτιμοποιήσεις από το Τμήμα Γεωλογίας του Παν/μίου Πατρών (1996), το Τμήμα Υδάτινων Πόρων του ΑΠΘ (2001), το Τμήμα Μεταλλειολογίας του ΕΜΠ (2003), αλλά και (κάτι οικειότερο σε μας) από το Τμήμα Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του ΕΚΠΑ (2008), για τις μελέτες του στην ελληνική γλώσσα. Πόσο μεγάλη επίσης η δικαίωση των πολύχρονων αγώνων και της εν γένει προσφοράς του στον τόπο, με την βράβευσή του από την Ακαδημία Αθηνών (χρυσό μετάλλιο το 2006 –χρονιά που κυκλοφόρησε το δίτομο έργο του «*Εθνική Αντίσταση 1940-1945*») και από την Βουλή των Ελλήνων (το 2008).

Κι όμως, σε μια εποχή που η «οφφικιοθηρία» και η «τιτλοθύελλα» έχει κάνει ορισμένους παλαιούς αγωνιστές να έχουν χάσει την επαφή τους με την ιστορική βάση του περιβάλλοντός τους, αλλά και της πραγματικότητας, ο πρῶτος, φιλόανθρωπος, ευπροσήγορος Μανώλης Γλέζος εξακολουθεί, ακατάπαυστα, να δίνει διαλέξεις και να διαφωτίζει το λαό του σε σχολεία και πανεπιστήμια, σε ιδρύματα κ.ά. φορείς, ενώ ως πρόεδρος της επιτροπής ίδρυσης βιβλιοθηκών έχει τα μέγιστα συμβάλει στη δημιουργία και στελέχωση κυψελών γνώσης σε απόμακρα χωριά, σε απομονωμένα νησιά της πατρίδας μας.

Σεβαστέ μας Μανώλη Γλέζο, μπορεί να πέρασες τα πάνδεινα με 3 θανατικές ποινές, με 28 καταδικαστικές αποφάσεις, με χρόνια φυλακίσεων και εκτοπίσεων, με απόπειρες κατά της πολύτιμης ζωής σου από κύκλους σκοτεινούς. Σημασία έχει ότι είσαι αλώβητος μεταξύ μας, ως «κατοπτικός αετός» βλέπεις όλα και όλους με τη δύναμη της ανοχής, της συγκατάβασης και της συγγνώμης. Και είναι αυτές σου οι αρετές που σε έχουν αναγάγει σε σύμβολο ανάμεσα στον λαό σου! Πέρα από τις πολιτικές και κοινωνικές επιλογές σου, ανήκεις δικαιωματικά, όσο λίγοι που μπορούμε να φανταστούμε, στην Ανθρωπότητα και στην Ιστορία.

Η αξία αυτή που πρεσβεύεις και εκπέμπεις, μετουσιώνεται σήμερα σε τιμή δική σου αλλά και του Πανεπιστημίου μας.

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΑΛΕΞΙΟΣ Γ.Κ. ΣΑΒΒΙΔΗΣ

ΚΟΣΜΗΤΟΡΑΣ

**ΣΧΟΛΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ**

**ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Λ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ-
ΝΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΗΡΩΑ**

Ο Μανώλης Γλέζος υπήρξε ένα σύμβολο αντίστασης του παγκόσμιου πολιτισμού κατά της βαρβαρότητας. Μια περίοδο που ο ναζισμός και ο φασισμός είχαν σβήσει τα φώτα του πολιτισμού στην Ευρώπη -και δυστυχώς και στην Ελλάδα, λόγω της μεταξικής δικτατορίας- και τα ισχυρότερα κράτη της Ευρώπης είχαν κονιορτοποιηθεί κάτω από τις ερπύστριες των γερμανικών πάντσερ, όταν η γερμανική σβάστικα, επαιρόμενη στα κυριότερα ευρωπαϊκά μνημεία, όπως και στην Ακρόπολη, μόλυνε με την αυθάδη παρουσία της κάθε έννοια ελεύθερης σκέψης και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όταν στην Ελλάδα στρατιωτικοί κύκλοι, αντίθετα σε κάθε έννοια στρατιωτικής και πατριωτικής ιδεολογίας, είχαν συμπράξει από ιδιοτέλεια με τον κατακτητή, όταν οι πνευματικοί κύκλοι, ζαρωμένοι από φόβο, σιωπούσαν ένοχα ή παρακολουθούσαν αμήχανα τις εξελίξεις, δυο νεαροί φοιτητές, ο Μανώλης Γλέζος και ο Απόστολος Σάντας ανέλαβαν την ιερή υποχρέωση να υποστείλουν το μισητό σύμβολο του Γ' Ράιχ, σηκώνοντας έτσι στους ώμους των την τιμή ενός ολόκληρου

έθνους, που δεν ανεχόταν στον ναό της δημοκρατίας την παρουσία του ρυπαρού αυτού συμβόλου, δίνοντας έτσι ένα ηχηρό ράπισμα στον ναζισμό και ταυτόχρονα ένα μήνυμα αισιοδοξίας στην υποταγμένη Ευρώπη. Εκείνη τη στιγμή ο Γλέζος δεν εκπροσωπούσε μόνο την πολιτισμική ιστορία της χώρας, αλλά εκπροσώπησε την ιστορία του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού, τους ευρωπαϊκούς λαούς, που έβλεπαν στην ηρωική πράξη των δύο νέων την υπεράσπιση της τιμής τους. Ο Μανώλης Γλέζος δεν υπήρξε μόνο ο πρώτος Ευρωπαίος παρτιζάνος, όπως ευφυώς είπε ο Ντε Γκωλ, υπήρξε ο μεγαλύτερος και βέβαια, μέχρι σήμερα ο μοναδικός επιζών αντιστασιακός κατά του Γ' Ράιχ. Οι μετέπειτα συνεπείς αγώνες του για τη δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα δίπλα στον οραματιστή πολιτικό της ειρήνης Γρηγόρη Λαμπράκη και η αταλάντευτη πορεία του μέσα στην ταραγμένη μεταπολεμική ελληνική ιστορία και η υπεράσπιση των εθνικών δικαιών στην Ευρωβουλή αξίζουν **τη στέψη του από την ιστορία με τον χρυσό στέφανο της δημοκρατίας.**

Για τους λόγους αυτούς το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου του απένειμε τον τίτλο του Επίτιμου Διδάκτορα.

Θέλω να πιστεύω ότι το Ευρωκοινοβούλιο και η Βουλή των Ελλήνων θα στήσουν έναν ανδριάντα στην Ακρόπολη για τον μεγάλο αυτόν άνδρα, ενθουμούμενοι το ρητό του Περικλέους: Θουκ. ΙΙ 46, 1 ἄθλα γὰρ εἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσιν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

**ΟΜΟΤΙΜΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
ΤΟΤΕ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ**

ΘΑΝΑΣΗΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

**ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ ΑΠΟΝΕΜΕΙ ΤΙΜΗ ΣΤΗ
ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΈΛΛΗΝΑ ΜΑΝΩΛΗ ΓΛΕΖΟΥ**

Στις 30 Μαρτίου ε.έ. έδυσε το άστρο ενός μεγάλου Έλληνα πολιτικού της αριστεράς, ήρωα της εθνικής αντίστασης, δημοσιογράφου και συγγραφέα, έδυσε το άστρο του Μανώλη Γλέζου, ενός από τις πιο εμβληματικές φυσιογνωμίες του ελληνικού 20^{ού} αιώνα. Και τούτο, διότι ο συγκεκριμένος άνθρωπος τη νύκτα της 30^{ης} προς την 31^η Μαΐου του 1941 μαζί με τον Απόστολο Σάντα κατέβασαν το μισητό σύμβολο του Γ' Ράιχ, τη σβάστικα, από την Ακρόπολη, σηκώνοντας στους ώμους τους την ιστορία και τον πολιτισμό ενός ολόκληρου λαού, που δεν ανεχόταν στο ναό της Δημοκρατίας την προσβλητική αυτή παρουσία.

Στο πρόσωπο αυτό σύμβολο της αντίστασης των ανυπότακτων Ελλήνων απέναντι στον ολοκληρωτισμό του ναζισμού το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου και ειδικότερα

το Τμήμα Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Διαχείρισης Πολιτισμικών Αγαθών απένειμε στις 31 Μαΐου του 2017 τον ανώτατο ακαδημαϊκό τίτλο, εκείνο του επίτιμου διδάκτορα, θέλοντας με τον τρόπο αυτό 76 χρόνια από τη σημαδιακή εκείνη ημερομηνία της 31^{ης} Μαΐου του 1941 να τιμήσει τη δύναμη της θέλησης του ενός απέναντι στον αυταρχισμό των πολλών, την κατίσχυση του φωτός της Δημοκρατίας απέναντι στο φανατισμό της αυθαιρεσίας. Και το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου προχώρησε ακόμη ένα βήμα πιο μπροστά, στοιχειοθετώντας το σκεπτικό της τιμητικής αυτής απονομής πάνω στα άγνωστα μέχρι πρότινος αρχειακά τεκμήρια των Γερμανών, που κατέγραψαν οι ίδιοι, όταν πραγματώθηκε η ηρωική αυτή πράξη!

Έως το 2017 διαβάσαμε αρκετά σχετικά με το τι έγραψε ο ελεγχόμενος από τις γερμανικές αρχές κατοχής ελληνικός τύπος για το επίμαχο γεγονός, χωρίς ωστόσο να αναφέρει τίποτε για την ταυτότητα των πρωταγωνιστών του εγχειρήματος, ονόματα εξάλλου που δεν γνώριζε. Τη νεοαποκτηθείσα αυτή γνώση μάλιστα αποθησαυρίσαμε σε έργο μας με τον τίτλο: *Ο ρόλος των Νέων στο Μέτωπο, την Κατοχή και την Αντίσταση (1940-1944). Τα διπλωματικά τεκμήρια*, Αθήνα 2017, τ. 2, σ. 271-275 και στα τεκμήρια 63 και 64. Το συγκεκριμένο πόνημα το αφιερώσαμε τότε με θερμή και πάθος «στην ιερή μνήμη του Απόστολου Σάντα (22.2.1922-30.4.2011) και στην αταλάντευτη και αγέρωχη μέχρι σήμερα πορεία του Μανώλη Γλέζου (9.9.1922). Τονίζοντας τη ρήση του Βίωνα ότι «τιμά δε τα πράγματα κρέσσονα ποιεί» («Όταν τιμάς τους άξιους ανθρώπους, τους κάνεις πιο δυνατούς»)!

Επομένως, το Τμήμα Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Διαχείρισης Πολιτισμικών Αγαθών τίμησε εν ζωή τον σπουδαίο αυτόν άνθρωπο και ιδεαλιστή αγωνιστή Μανώλη Γλέζο και σήμερα τον αποχαιρετά ευλαβικά για λογαριασμό του αντιστεκόμενου Ελληνισμού και στο όνομα μίας κοινωνίας περισσότερο δημοκρατικής και περισσότερο ευνομούμενης, όπως την οραματίστηκε εκείνος.

Σε αυτήν την προσωπικότητα λοιπόν πρέπει σήμερα να στηθεί κάτω από την ιερή σκιά του Παρθενώνα στήλη τιμής σε ανάμνηση του θάρρους και της ανδρείας απέναντι σε κάθε λογής ολοκληρωτισμό, έτσι ώστε το άστρο του να ακτινοβολεί ες αεί στο πάνθεον των ανεξίτηλων ανθρωπίνων πράξεων!

ΘΑΝΑΣΗΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΝΕΟΤΕΡΗΣ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ Τ.Ι.Α.Δ.Π.Α.